

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu.

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: "Khi Con Người đến trong vinh quang, có hết thấy mọi thiên thần hầu cận, Người sẽ ngự trên ngai uy linh của Người. Muôn dân sẽ được tập hợp lại trước mặt Người, và Người sẽ phân chia họ ra, như mục tử tách chiên ra khỏi dê. Chiên thì Người cho đứng bên phải, còn dê ở bên trái.

"Bấy giờ Vua sẽ phán với những người bên hữu rằng: 'Hãy đến, hỡi những kẻ Cha Ta chúc phúc, hãy lãnh lấy phần gia nghiệp là Nước Trời đã chuẩn bị cho các ngươi từ khi tạo dựng vũ trụ. Vì xưa Ta đói, các ngươi cho ăn; Ta khát, các ngươi đã cho uống; Ta là khách lạ, các ngươi đã tiếp rước; Ta mình trần, các ngươi đã cho mặc; Ta đau yếu các ngươi đã viếng thăm; Ta bị tù đầy, các ngươi đã đến với Ta'.

"Khi ấy người lành đáp lại rằng: 'Lạy Chúa, có bao giờ chúng con thấy Chúa đói mà cho ăn, khát mà cho uống; có bao giờ chúng con thấy Chúa là lũ khách mà tiếp rước, mình trần mà cho mặc; có khi nào chúng con thấy Chúa yếu đau hay bị tù đầy mà chúng con đến viếng Chúa đâu?' Vua đáp lại: 'Quả thật, Ta bảo các ngươi: những gì các ngươi đã làm cho một trong các anh em bé mọn nhất của Ta đây là các ngươi đã làm cho chính Ta'.

"Rồi Người cũng sẽ nói với những kẻ bên trái rằng: 'Hỡi phường bị chúc dữ, hãy lui khỏi mặt Ta mà vào lửa muôn đời đã đốt sẵn cho ma quỷ và kẻ theo chúng. Vì xưa Ta đói, các ngươi không cho ăn; Ta khát, các ngươi không cho uống; Ta là khách lạ, các ngươi chẳng tiếp rước; Ta mình trần, các ngươi không cho đồ mặc; Ta đau yếu và ở tù, các ngươi đâu có viếng thăm Ta!'

"Bấy giờ họ cũng đáp lại rằng: 'Lạy Chúa có bao giờ chúng con đã thấy Chúa đói khát, khách lạ hay mình trần, yếu đau hay ở tù, mà chúng con chẳng giúp đỡ Chúa đâu?' Khi ấy Người đáp lại: "Ta bảo thật cho các ngươi biết: những gì các ngươi đã không làm cho một trong các anh em bé mọn nhất của Ta đây, là các ngươi đã không làm cho chính Ta'. Những kẻ ấy sẽ phải tống vào chốn cực hình muôn thuở, còn các người lành thì được vào cõi sống ngàn thu".

Đó là lời Chúa.

HƯƠNG NAM

XIN LỖI CHÚA

Xin lỗi Chúa, con không nhận ra Chúa
Lom khom bò trên phố ngựa tay xin
Con đi qua, một thân nhiên vô tình
Vừa nhìn thấy, đã rẻ khinh số kiếp

Xin lỗi Chúa, con không hề đón tiếp
Kẻ bần cùng, khổ rách, áo tả tơi
Con bủu môi, con gắt gỏng nặng lời
Ôi thứ nợ đời, không vay, đòi trả

Xin lỗi Chúa, con lòng chai dạ đá
Để mặc ai đói lả vạ ngày đời
Con chỉ lo thừa mứa cho mình thôi
Ai sống chết mặc người, không vương bận

Xin lỗi Chúa, con quá là tàn nhẫn
Chẳng bao giờ biết chạnh chút xót thương
Người bên con, hay Chúa giữa đời thường
Sao không nói con nhường cơm xẻ áo

Xin lỗi Chúa, con vốn dòng kiêu ngạo
Có cái ăn tưởng tự sức mình nên
Giữ mà ăn sẽ được sống lâu bền
Rồi ngộ ra mình vô duyên quá đời

Giờ chỉ biết xin cúi đầu nhận tội
Tội vô tâm để Chúa đói muôn mùa
Một cuộc đời, vô nghĩa, cuộc đời thua
Mất tất cả những gì mình cố giữ...

Hương Nam, 19-11-2014

CHÂN DUNG CHÚA

Con không hề mất lịch sự với Chúa
Một luôn nghiêm trang, chắp đôi tay, cúi sâu đầu
Nhưng vẫn thường mất lịch sự với nhau
Có đôi khi còn nặng câu hẳn học

Con không hề làm gì cho Chúa khóc
Vẫn lễ kính sớm tối mỗi ngày
Nhưng vẫn thường gieo sâu khổ cho ai
Rồi để mặc người tự xoay, tự liệu

Con không hề làm cho Chúa khó chịu
Của lễ dâng cúng chẳng thiếu một đồng
Nhưng vẫn thường quên ai đó trần không
Cả gạo tiền, cả áo cơm ...xơ xác

Con không hề vong ân bội bạc
Một chung tình với tiếng hát trên môi
Nhưng vẫn thường rất khinh mạn dễ duôi
Ai khôn khó chẳng một lời thông cảm

Con không hề làm Chúa ra nghèo thảm
Lời vinh danh, cùng chúc tụng không khen
Nhưng vẫn thường chỉ nịnh nọt bậc trên
Còn đám thấp thì cần chi phải nhớ

Bấy lâu nay chưa bao giờ hiểu rõ
Chuyện dừng dừng là trọng tội, Chúa ơi
Xin biến đổi con sống đúng theo Lời
Chân dung Chúa nơi những người cùng khổ...

Hương Nam, 21-11-2014

BA CHUÔNG

LÊN NGÔI VUA TRÊN THẬP GIÁ

có một người thật là người
sinh ra trong chuồng bò xơ xác
thuở hài nhi, từng di cư vì loạn lạc
tuổi thơ hoa, hồn nhiên hát, khúc tình quê
trang nam tử cùng cha vui học nghề
cùng làng xóm, nghĩa tình vui chân chất

tuổi ba mươi vào đời gieo lẽ thật
khấp nẻo đường ngậy ngát một tình thương
không cao sang vẫn nhịp sống bình thường
cùng thiên hạ bao đoạn trường tân khổ

con cáo có hang chim trời có tổ
còn con người không có chỗ qua đêm
vẫn bình yên gieo rắc lời dịu êm
chia nỗi vui, chia niềm đau nhân thế

bỗng một ngày lên ngôi vua trọng thể
giờ đăng quang nên hy tế cứu đời
trên thập giá kia, Vua cả Nước Trời
treo thân lên, kéo mọi người lên vút

chỉ khi nào theo con đường Người bước
là rong chơi kiêu lợi ngược dòng đời
để yêu người, người đói khát chơi vui
mới xứng đáng dân Người trong vương quốc

bởi chính người đã từng đi bước trước
cho con dân tiếp nối dấu chân Người
xin cho con một đức ái tuyệt vời
trao hiến trót thân đời cho nhân thế

Ba Chuông, 19-11-2014

CON CÓ YÊU NGƯỜI ?

Chúa không muốn con chỉ yêu người yêu con
Chỉ ban phát cho người từng trao tặng
Chỉ đáp đền cho người từng dâng hiến
Chỉ cho đi khi đã nhận dư đầy

Chúa muốn con từng ngày
Vào nhịp sống những bi ai tất tả
Cho người ăn khi người đang đói lả
Cho người uống dầu một chút cảm hơi

Chúa không muốn con chỉ tin yêu bằng lời
Một khát con yêu bằng đời dâng hiến
Tình thương Chúa sẽ mãi còn hiển hiện
Nơi trần gian trong chữ thiện chữ nhân

Trái tim con,
là trái tim Chúa, yêu vô ngần
Bàn tay con,
là bàn tay ân cần của Chúa
Chỉ một nghĩ suy cho tình chan chứa
Trên cõi địa cầu thôi lệ ứa hoen mi

Chúa muốn con
hãy yêu và hãy cho đi
Không tính toán chọn lựa, so bì hay e ngại
Chẳng phải cho, để rồi được nhận lại
Nhưng cho vì đức ái Chúa Giê-su

Có một ngày trước ngưỡng cửa thiên thu
Chúa sẽ hỏi: có yêu người như Chúa

Ba Chuông, 21-11-2014

GÃ TUẦN PHIÊN

KHUÔN MẶT MÌNH

Vạn người đau khổ bên con
Mắt con nhìn thấy, mà lòng dửng dưng
Hườn đau mắt một phút dưng
Bận chi cảm cảnh xót thương phận bèo

Vạn người đói, muôn người nghèo
Chẳng vì số kiếp eo sèo riêng tây
Thì thôi sống chết mặc ai
Miến sao mình vẫn ngày ngày nhớn nhỡ

Quen rồi, ngoảnh mặt làm ngơ
Quen rồi cái thói hững hờ thản nhiên
Quen rồi một góc trời riêng...
Mong manh cứ tưởng vô biên vô cùng

Ơn trời cho phút lâm chung
Gẫm suy ngày lựa đêm nhung vô tình
Mới nhìn rõ, khuôn mặt mình
Giống người mình đã rẻ khinh một đời

Nói gì trong phút chơi vơi
Khi còn thoi thóp chút hơi thở tàn
Tự mình xây ngục tội tàn
Thuở còn sống với nhân gian cận kề

Con xin một phút trở về
Muộn mằn cũng khát tràn trề yêu thương

Gã Tuần Phiên, 20-11-2014

HỒ GIANG A

MỪNG LỄ BỔN MẠNG

Mừng lễ Chúa Ki-tô Vua
Bổn mạng đám cái bang lùa thùa, mất nét
Mấy chục đời đói nghèo chưa chịu hết
Đời ông cố, ông sơ đến con cháu triền miên

Ai có thương, cũng một chút ăn liền
Cho qua bữa, cho qua biên tạm bợ
Ai dám gánh đời ai, thêm nặng nợ
Có chăng là chỉ một thưở, rồi xa

Thì thôi em, còn lại lũ chúng ta
Một đám đói chia dưa cà, đốt đoạn
Nắm tay nhau, cái bang là bầu bạn
Thề nuôi nhau, thí mạng sống cho nhau

Có bên nhau trong vạn nỗi cơ cầu
Mới thấu hiểu bề dâu là đáng quý
Chút tình trao ấy chính là chân lý
Của niềm tin dịu ý xuống đôi tay

Bởi ai kia đã cảm cảnh đọa đày
Yêu đời thấp, chia tay ngai cao trọng
Chịu nghèo đi, cho người giàu sự sống
Sống dồi dào niềm hy vọng thiên thu

Kính mừng Đức Ki-tô, Vua Giê-su
Đám cái bang yêu nhau nhiều hơn nữa
Đói khát, mình trần, đau thương, lệ ứa
Nguyện âm thầm, cùng nướng tựa đời nhau

ả giang hồ, 19-11-2014

RỜI MAI ĐÂY

rời mai đây
có một ngày
trước tòa phán xét giải bày đời con
chúa chẳng hỏi
chuyện dân, quan
nhưng người hỏi việc đã làm cho nhau
có thương xót ai khổ đau
ra tay cứu phận cơ cầu điều linh
có chia tấm bánh niềm tin
chia ly nước lã ân tình thể nhân

có an ủi,
có đỡ nâng
ai sâu tê tái tấm thân bẽ bàng
ai người vai gánh tay mang
kiếp đời cùng khốn đôi hàng lệ rơi

có viếng thăm,
những mảnh đời
triền miên tằm tối trong nơi tù đày
đam mê giam hãm vạn ngày
tham lam khóa chặt đôi tay nhân từ

rời mai đây
phút trầm tư
vô duyên một kiếp hư phù tan mây
hóa ra trong cõi đời này
chưa yêu, chẳng có được ngày vinh quang

bên chiên ca hát rập ràng
ô kìa một đám lang thang không nhà
đã từng chia nỗi xót xa
trong cơn lâm lụy chan hòa tình thâm

phía dề cúi mặt sa sầm
xót đời ích kỷ mê lâm phù hoa
giá mà ngày ấy nhận ra
hiện thân của Chúa chính là tha nhân

ở giang hồ, 21-11-2014

M. SAO KHUÊ

ĐỨC KI-TÔ KHUYẾT TẬT

Chúa không câm, nhưng chẳng nói lời nào
Trước tòa đời vu oan giáng họa
Chúa không què quặt nhưng gượng đi vất vả
Đường lên Can-vê té ngã bi thương

Chúa không điếc lác nhưng không nghe cái tôi tầm thường
Một chỉ vâng theo ý Cha phán dạy
Chúa không mù nhưng chẳng hề trông thấy
Tội đáng ném đá kia ở sân đình

Biết bao lần Chúa chịu làm thình
Đành cất cái uy quyền của một Ngôi Thiên Chúa
Đơn giản chỉ vì một tình yêu chan chứa
Muốn chìm mình để cảm thấu nhân gian

Biết bao lúc Chúa chịu bẽ bàng
Chia xấu hổ với người phàm đau khổ
Cũng đói còn cào, sa mạc hoang nắng đỏ
Cũng khát khóc, khát khô giữa đời đá trơ vơ

Con có nhìn ra Chúa khuyết tật bao giờ
Nên con vẫn thờ ơ người khuyết tật
Biết con còn, khi anh em đang mất
Khả năng nghe, khả năng thấy, khả năng...

Xiin cho con hiểu ý Chúa quyền năng
Người mù thấy cõi vĩnh hằng diệu vợi
Kẻ điếc nghe lời tình yêu rất mới
Còn con thì...câm điếc tới ngàn năm...

M. Sao Khuê, 21-11-2014

XIN CHÚA ĐỪNG HỎI CON

Xin Chúa đừng hỏi con
chuyện của ai ai, vô duyên lắm
người bên vách nhà hay cuối xóm, đầu thôn
có ai, cũng chỉ đám người dung
chẳng thích, chẳng thân con chẳng cần biết đến

xin Chúa đừng hỏi con
chuyện nhà cửa, đời nó cùng nhiều chuyện
đời sống này chuyện ai nấy biết, việc ai nấy hay
có khi nào con bận lòng, bận trí chuyện của ai
ai có đời khổ cũng bởi cái lưng dài lười biếng

có bệnh tật, có đau thương
cũng là chuyện thường tình, trời xui đất khiến
trời coi ai nấy nên, xui ai đành chịu thôi
ai lo cho ai, ai cũng một kiếp người
chẳng làm hại nhau là tử tế lắm rồi, chuyện hiểm có

vậy mà Chúa cứ hỏi to, hỏi nhỏ
con đã làm gì cho anh em con
khi anh em sầu khổ héo hon
lúc anh em mỗi mòn kêu cứu

con vẫn biết đừng dung là có tội
sao còn hoài hờ hững với tha nhân
chẳng kể kẻ xa, chẳng kể người gần
một thương mến, tỏ lòng nhân của Chúa

Chúa sẽ hỏi, và sẽ còn hỏi nữa
con đã làm gì cho anh em con...

M. sao Khuê, 20-1-2014